

i udleveringsloven ændres, således at den ikke finder anvendelse ved udlevering til andre EU-lande. Det tilføjes, at bestemmelsen efter gældende praksis er uden betydning ved udlevering til andre EU-lande.

5.1.7. Særlige tilfælde

Efter udleveringslovens § 6 må udlevering ikke finde sted, hvis der er fare for, at den pågældende efter udleveringen på grund af sin afstamning, sit tilhørsforhold til en bestemt befolkningsgruppe, sin religiøse eller politiske opfattelse eller i øvrigt på grund af politiske forhold vil blive udsat for forfølgelse, som retter sig mod hans liv eller frihed eller i øvrigt er af alvorlig karakter.

Det følger af præambelbetragtning nr. 12, at intet i udkastet til rammeafgørelse kan fortolkes som et forbud mod at nægte at overgive en person, der er omfattet af en europæisk arrestordre, hvis der er objektive grunde til at formode, at anmodningen om udlevering er fremsat med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af vedkommendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering, eller at den pågældendes situation kan blive skadet af en af disse grunde.

Det følger endvidere af artikel 1, stk. 3, i udkastet til rammeafgørelse, at rammeafgørelsen ikke indebærer nogen ændring af pligten til at respektere grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, således som de er knæsat ved artikel 6 i TEU. I artikel 6 i TEU nævnes bl.a., at unionen bygger på respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og retsstatsprincippet, og at unionen respekterer de grundlæggende rettigheder, der følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Forbudet mod forfølgelse er en af de grundlæggende rettigheder, der er beskyttet af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

På denne baggrund nødvendiggør udkastet til rammeafgørelse ikke ændringer af udleveringslovens § 6.

Udleveringslovens § 7 indebærer, at udlevering ikke må finde sted, hvis det i særlige tilfælde, navnlig under hensyn til den pågældendes alder, helbredstilstand eller andre personlige forhold, må antages, at udlevering ville være uforenelig med humanitære hensyn.

Efter artikel 18 i udkastet til rammeafgørelse vil udlevering undtagelsesvis kunne udsættes midlertidigt af tungtvejende humanitære grunde, f.eks. hvis der er vægtige grunde til at antage, at udlevering klart ville

bringe den eftersøgte liv eller helbred i fare. Udlevering skal i givet fald ske, så snart disse grunde ikke længere foreligger.

Artikel 18 i udkastet nødvendiggør således en ændring af udleveringslovens § 7 i forhold til udlevering til andre EU-lande, således at udlevering kun udsættes, men ikke afslås, under henvisning til humanitære grunde, herunder de grunde der er nævnt i den gældende § 7.

5.1.8. Forbud mod dobbelt strafforfølgning

Efter udleveringslovens § 8 kan udlevering ikke ske, når den, der søges udleveret, her i landet er dømt eller frifundet for den pågældende strafbare handling. Hvis tiltale mod den pågældende er frafaldet, kan udlevering kun finde sted, hvis retsplejelovens betingelser for omgørelse af bestemmelsen om tiltalefravald er opfyldt.

Udkastet til rammeafgørelse indeholder som nævnt i artikel 3 og artikel 4 en række obligatoriske og fakultative afslagsgrunde.

Udlevering skal efter artikel 3 afslås, hvis den anmodede stat er bekendt med, at den person, der er omfattet af arrestordren, tidligere er blevet endelig dømt i den anmodede medlemsstat eller i en tredje medlemsstat for de samme forhold, som er omfattet af arrestordren, og i tilfælde af domfældelse, at straffen er fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter lovgivningen i domslandet. Efter artikel 4 i udkastet til rammeafgørelse kan udlevering på samme betingelser afslås, hvis den person, der er omfattet af arrestordren, tidligere er blevet endelig dømt i et tredjeland for de samme forhold, som er omfattet af arrestordren.

Udkastet til rammeafgørelse indebærer endvidere efter artikel 4, at udlevering kan afslås, hvis den person, der er omfattet af arrestordren, allerede retsfølges i den anmodede medlemsstat for det forhold, der ligger til grund for arrestordren. Endelig kan udlevering afslås, hvis de judicielle myndigheder i den anmodede medlemsstat har besluttet ikke at indlede eller at afslutte retsforfølgning for den lovovertrædelse, der ligger til grund for arrestordren.

Udkastet til rammeafgørelse indebærer, at medlemsstaterne får videre adgang til at afslå udleveringsbegæring, end tilfældet er i dag, under henvisning til forbudet mod dobbelt strafforfølgning. Det vil i forbindelse med gennemførelsen af rammeafgørelsen skulle overvejes, om dette bør føre til ændringer af udleveringsloven.